

ایراد از مثلث تهاجمی آبی‌ها نیست مدافعان و هافبک‌هایی که یاور و حامی نیستند

یادداشت
وصال روحانی

استقلال تا قبل از بازی شب گذشته‌اش در زمین پارس جنوبی جم از طریق سه مهاجم نامدارش مجموعاً ۴۸ بار دروازه رقیب را فرو ریخته بود و این بیش از نیمی از گل‌های زده این تیم را شکل می‌داد. بر این اساس شیخ دیاباته با ۱۰ گل زده و مهدی قایدی و ارسلان مطهری هر یک با ۹ بار فروریختن دروازه رقیب (که البته تعدادی از گل‌های مطهری برای تیم قبلی او بوده است) آبی‌ها را از هر جهت راضی کرده و به این باور رسانده بودند که مشکل این تیم لزوماً از خط آتش آن نیست و اگر ایراداتی در کار است (که قطعاً هست) آن را باید در سایر خطوط این تیم معمولاً ناآرام جست‌وجو کرد.

بیان کار مهاجمان آبی‌پوش بیشتر از آن‌رو جالب است که مطهری به رغم چند هفته مصدومیت و دوری از میدان و پیوستن به استقلال‌ی هافقط از زمان نیم‌فصل، سریع‌ترین تطابق ممکن را با آنها داشته است.

همچنین دیاباته در حالی ۱۰ گله شده و در نقاط بالایی جدول گلزنان فصل سر می‌کند که دیر به تمرینات و مسابقات استقلال بازگشت و پس از بازگشایی رقابت‌ها در اواخر خردادماه سال جاری دیرتر از سایرین به جمع آبی‌ها ملحق شد و به تبع آن نتوانست در یکی دو دیدار به میدان آید و وقتی هم که به صحنه آمد، مدتی طول کشید تا روند درخشان گلزنی‌اش را که در هفته‌های هفتم تا پانزدهم لیگ در بالاترین و بهترین سطح خود بود، تکرار و از نو اجرا کند. اضافه بر این‌ها مهدی قایدی هم به هر دلیلی نتوانسته است در بازگشایی لیگ همان‌گونه عمل کند که پیش از تعطیلی چهار ماهه لیگ از وی دیده شده بود و فقط در تک‌بازی‌هایی مثل پیروزی ۲ بر صفر بر صنعت نفت بود که زوج او و دیاباته همان نقش و رنگی را داشت که پیش‌تر از آنها مشاهده شده و حتی صدرنشینی آبی‌ها را در جدول رده‌بندی در هفته‌های سیزدهم و چهاردهم لیگ در پی داشت و تبدیل به یک نقطه عطف شده بود.

مجموعه نکات فوق ما را به این نکته و سؤال می‌رساند که اگر استقلال در کار تهاجم چندان نمی‌لنگد و مهاجمانش بسیار خوب همکاری و گلزنی می‌کنند و چنانچه حرکات فنی سه مهاجم فوق می‌تواند هر خط دفاعی‌ای را به در درسر جدی بیندازد، پس چرا آبی‌ها به جای استقرار در دوسه رده اول جدول پایین‌تر از این‌ها نیستند و حتی کسب سهمیه آسیا را برای خود به کاری سخت و ریسکی تبدیل کرده‌اند؟ آیا خط میانی استقلال همانی است که این تیم برای پرورش بهتر و بیشتر فرصت‌ها به آن نیاز دارد و آیا مدافعان آبی‌پوش همان قدر توانایی دارند که برای حفظ برتری‌های این تیم در شرایط و دقایق سخت به آن احتیاج است؟ آیا علی کریمی و یارانش در خط میانی سازنده و به ارمغان آورنده همان تعداد فرصت و امکان و موقعیت برای مثلث تهاجمی تیم هستند که براساس آن بتوان به کسب حداقل عنوان نایب قهرمانی لیگ دل بست و آیا سیدحسین حسینی درون دروازه آبی‌ها از ضریب اطمینانی برخوردار است که خودش همیشه مدعی آن بوده و معتقد است باید سال‌ها پیراهن شماره یک استقلال را بر تن کند و در پنج شش سال قبلی نیز حقیقت تصبیع شده و به او کم‌لطفی شده بود و گر نه سیدمهدی رحمتی زودتر از این‌ها باید چمدان‌های کوچ خود به تیمی دیگر را می‌بست؟! حقیقت امر این است که خط دفاعی امسال استقلال برخلاف فصل گذشته که بر پایه درخشش رحمتی درون دروازه در اکثر مسابقات بهترین خط دفاعی لیگ شناخته شد، امسال تمرکز لازم را نداشته و بیشترین گل خورده در میان شش تیم بالای جدول به همین سبب به پای همین تیم نوشته شده است. نه تنها سیدمحمد دانشگر و نفراتی مثل سیاوش یزدانی و روزبه چشمی نتوانسته‌اند به مرکز خط دفاعی آبی‌ها قوام لازم را بدهند، بلکه مسائل حاشیه‌ای و توقعات بیش از حد دانشگر سبب شد فرهاد مجیدی ۱۰ روز پیش عذر وی را تا اطلاع ثانوی بخواهد و روزبه چشمی هم بیش از آنکه در زمین بدرخشد در مصاحبه‌های قیل و بعد از بازی و در بیان کمبودهای مالی و مدیریتی باشگاهش و تشویق سران استقلال به پرداخت دیون‌شان فعال نشان داده و انگار او سخنگوی باشگاه است و لابد عذر یزدانی هم به سبب ابتلایش به بیماری کرونا (که ظاهراً رفع شده) به مدت حداقل دو، سه هفته پذیرفته است.

در خط میانی علی کریمی هنوز همان مهره بازیسازی نشده که استقلال به وی چشم داشته و امید بدان بسته است. او روزی خوب امداد روز بعدی لرزان و پیراشتباه است و باید دائماً توضیح بدهد که چرا فلان پناستی حساس را هدر داد و یا به چه سبب با فلان بازیکن اصطکاک داشته است. یاران کناری کریمی هم با مصدوم و غایب‌اند (مثل فرشید کریمی) و یا آنقدر نوسان دارند که به درد تیمی مثل استقلال که فقط جای بهترین‌ها است، نمی‌خورند (مانند رضاوند و ریگی). مجموعه این عناصر استقلال را به نقطه و درجه‌ای رسانده که کسب مقام دومی لیگ را که هدف جدید آنها پس از ناکامی بسیار شدیدشان در کورس قهرمانی با پرسپولیس است، در معرض خطر جدی قرار داده و از استقلال تیمی ساخته که شاید هدف دیگرش را هم که فتح جام حذفی است، نقطه‌ای غیرقابل وصول در دور دست جلوه بدهد.

به یاد پاییز طلایی ۹۸

رویا فروشی با وعده بازگشت استراماچونی

گزارش

علی مغانی

هر چقدر هم بگویند «گذشته‌ها گذشته»، آدمیزاد نمی‌تواند روزهای خوش گذشته را فراموش کند. در تابستان ۹۹، در روزهایی که استقلال افتان و خیزان لیگ را ادامه می‌دهد، هواداران استقلال در «گذشته» مانده‌اند؛ در پاییز ۹۸ و روزهایی که آبی‌ها بی‌رحم‌ترین تیم لیگ بودند. حق هم دارند! استقلال بعد از ۶ فصل پرحادثه که ناکامی‌ها پررنگ‌تر از موفقیت‌ها بود، در قواره یک «قهرمان» ظاهر شده بود. این فقط عقیده هواداران متعصب استقلال نبود. حتی مربیان تیم‌هایی که با استقلال روبه‌رو می‌شدند، در مصاحبه‌های مطبوعاتی به این مسأله اذعان می‌کردند اما یک اتفاق تلخ از سرب‌ی تدبیری و سوءمدیریت، همه چیز را زیرورو کرد.

با رفتن استراماچونی، ناکامی و شکست، آرام آرام به اردوی استقلال خزید. «تیم بی‌مربی» در دوبازی خانگی آسان، پنج امتیاز از دست داد و تیمی که در هفته سیزدهم صدرنشین بود، بعد از خداحافظی با مربی ایتالیایی و ورود فرهاد مجیدی تا امروز حتی رنگ «دوبردیایی» در لیگ را هم ندیده است. وضعیت این روزهای استقلال را با رقیب دیرینه‌اش پرسپولیس مقایسه کنید که در نیم فصل گابریل کالدرون را از دست داد اما در ۱۵ بازی اخیر، ۱۴ برد به دست آورده!

در شرایط فعلی، حتی قهرمانی در جام حذفی هم نمی‌تواند موفقیت بزرگی برای استقلال‌ها تلقی شود چرا که در تاریخ این باشگاه هیچ وقت سابقه نداشته بین دو

عکس از نعیم احمدی / ایران ورزشی Nimi. Ahmadi

قهرمانی استقلال در بالاترین سطح فوتبال (لیگ یا جام باشگاه‌های تهران) ۷ سال وقفه بیفتد. با این وضعیت، آنچه هوادار ناراضی را سرشوق می‌آورد، وعده «بازگشت استراماچونی» به تیم است. وعده‌ای که اگر چه هیچ مقام رسمی به شکلی صریح آن را مطرح نکرده اما زمره‌های آن در شبکه‌های اجتماعی آغاز شده.

استراماچونی در کمتر از ۶ ماه حضورش در ایران اثبات کرد که به رغم خصوصیات اخلاقی منحصر به فردش و روحیه ناسازگارش، به لحاظ فنی چه مربی با دانشی است. در اینکه او دوران بسیار موفقی را پشت سر گذاشت هیچ تردیدی وجود ندارد و چه بسا اگر امروز مربی استقلال بود، لیگ نوزدهم سرنوشت دیگری داشت اما بیاید کمی واقع‌بین باشیم؛ در همین روزها که هشتگ «استراماچونی را برگردانید» در شبکه‌های اجتماعی دست به دست می‌شود، استقلال به خاطر پرداخت نکردن بدهی ۳۵۰ هزار دلاری بویان نایدنوف، موقتاً از سه پنجره نقل و انتقالاتی محروم شده و به محض اینکه پول هافبک سابقش را فراهم کند، با چالش طلب ۶۰۰ هزار دلاری وینفرد شفر روبه‌رو خواهد شد.

بعد از آن نوبت به خود استراماچونی می‌رسد که پرونده شکایتش در فیفا هنوز به حکم قطعی نرسیده اما از شواهد اینگونه برمی‌آید که احتمالاً آبی‌ها مجبور خواهند شد یکی از سنگین‌ترین غرامت‌های تاریخ باشگاه را به او بپردازند. این مربی ایتالیایی تقاضای دریافت یک سال و نیم باقی‌مانده از قراردادش را کرده که اگر در این شکایت موفق شود، استقلال ناگزیر است بیش از یک میلیون و پانصد هزار یورو، غرامت بپردازد.

از اینکه استراماچونی در تیزر پخش مسابقه اینترمیلان و اسپال، به هوادارانش در ایران پیام می‌دهد، می‌توان اینگونه برداشت کرد که خود او هم تمایل دارد دوباره در استقلال کار کند اما برای استخدام مجدد استراماچونی، باید قرارداد تازه‌ای با او بست. قراردادی که غرامت قبلی را پاک نمی‌کند و باید دوباره با او سر میز مذاکره نشست و تعهد میلیون دلاری تازه‌ای امضا کرد.

در روزهایی که با هر تغییر «کانال» دلار، فوتبال ایران بیشتر به پرنگاه و رشکستگی نزدیک می‌شود و استقلال هم مثل سایر باشگاه‌ها، با مشکلات مالی شدیدی روبه‌رو است، وعده بازگشت استراماچونی از جانب هر کسی که باشد، بیشتر به «رویا فروشی» شباهت دارد تا نقشه‌ای مبتنی بر واقعیت. اگر وضعیت درآمدزایی فوتبال، همین‌ی باشد که امروز هست، استقلال لااقل به این زودی قادر به جذب استراماچونی و مربیانی در سطح او نیست. این واقعیت تلخی است که هواداران استقلال باید آن را بپذیرند.

مذاکره بعد از لیگ قهرمانان

در حالی که گفته می‌شود باشگاه استقلال مذاکره برای تمدید قرارداد بازیکنان را آغاز کرده اما از دل این باشگاه خبر می‌رسد که هیچ مذاکره‌ای در روزهای اخیر با بازیکنان به جهت تمدید قرارداد انجام نشده و به نظر می‌رسد مدیران باشگاه استقلال بعد از مشخص شدن نتایج این تیم در هفته‌های آتی بخصوص لیگ قهرمانان آسیا در راستای ساختن تیم جدید اقدام خواهند کرد. با توجه به اینکه وضعیت کادرفنی استقلال نیز برای فصل بعد مشخص نیست بعد از لیگ قهرمانان آسیا زمان مناسبی برای بازگیری خواهد بود.

شروط پنهان برای بخشش مدافع خاکی؛ دانشگر باید تعهد بدهد!

پرخاشگری‌های دانشگر با هم‌تیمی‌هایش سردراز دارد و به طور کلی درباره روابط این بازیکن با دیگر استقلال‌ی‌ها می‌توان گفت که هیچ رابطه نزدیک و صمیمی با دیگر بازیکنان استقلال ندارد و غالباً با هم‌بازی‌هایش در تنش است. حالا دانشگر برای اینکه بتواند شانس خودش را در استقلال دوباره آزمایش کند باید تعهد اخلاقی بدهد و بعد به تمرینات برگردد. ضمن اینکه دانشگر نباید فراموش کند از این پس به شدت زیر ذره‌بین قرار دارد و یک خطای دیگر شاید به قیمت از دست دادن پیراهن استقلال تمام شود.

محمد دانشگر در سفر استقلال به جم هم غایب بود و همانطور که پیش‌بینی می‌شد باشگاه استقلال مجوز حضور او در این بازی را صادر نکرد. احتمالاً دانشگر از بازی با سپاهان می‌تواند برای استقلال بازی کند اما او قبل از حضور در تمرینات تیمش باید به باشگاه برود و تعهد بدهد که دیگر در تمرینات و بازی‌های استقلال جنجال‌ساز نمی‌شود. دانشگر در آخرین روزی که در تمرین استقلال حضور داشت با وریا غفوری و علی کریمی درگیری لفظی داشت و حتی گفته شد یکی از عواملی که بازگشت او را تسریع می‌کند عذرخواهی از وریا غفوری است اما ماجرای